

Rada tvrdí, že se Tribunál při výkladu uvedených výjimek dopustil pochybení ve čtyřech případech.

Tribunál zaprvé pochybil, když rozhodl, že neshoda při volbě právního základu nemůže porušovat zájmy Unie v oblasti mezinárodních vztahů (**první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku**). Neshody mezi orgány ohledně pravomoci Unie a ohledně volby právního základu úzce souvisejí se spory o podstatě mezinárodních dohod. Kompetenční spory mezi orgány mohou mít navíc dopad na vyjednávací pozici Unie, nepříznivě ovlivnit její věrohodnost coby partnera při vyjednávání a ohrozit výsledek vyjednávání.

Zadruhé Tribunál uplatnil nesprávné kritérium přezkumu a posouzení Rady týkající se významu daného dokumentu pro mezinárodní vztahy nahradil vlastním posouzením (**druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku**). Pokud jde o ochranu veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů, použije se kritérium přezkumu, v jehož rámci se danému orgánu přizná „široký prostor pro uvážení“, a nikoli kritérium přezkumu, v jehož rámci se požaduje prokázání „skutečné a konkrétní“ újmy. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když argumenty Rady posoudil v plném rozsahu s uplatněním požadavku na „skutečnou a konkrétní“ újmu, čímž posouzení Rady týkající se důsledků zpřístupnění dokumentu pro zahraniční politiku nahradil vlastním posouzením.

Zatřetí se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nezohlednil citlivý obsah požadovaného právního stanoviska ani konkrétní okolnosti, jež panovaly v době, kdy bylo o zpřístupnění požádáno (**první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku**). Předmětem právního stanoviska byla citlivá mezinárodní jednání, která v době žádosti o zpřístupnění stále ještě probíhala, přičemž šlo o zásadní a životně důležité zájmy v oblasti transatlantické spolupráce při předcházení terorismu a jeho financování a boje proti němu a otázka volby právního základu, kterou se právní stanovisko zabývalo, byla předmětem neshod mezi orgány. Tribunál tyto specifické rysy právního poradenství nezohlednil.

Tribunál konečně chybně připodobnil vyjednávání a uzavírání mezinárodní dohody legislativní činnosti orgánů, a to za účelem uplatnění kritéria převažujícího veřejného zájmu (**druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku**). Tribunál tak nezohlednil významné rozdíly mezi vyjednáváním mezinárodních dohod, kdy je účast veřejnosti nutně omezena vzhledem k daným strategickým a taktickým zájmům, a uzavíráním a přebíráním takových dohod.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, s. 43

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko) dne 1. srpna 2012 — Miguel Fradera Torredemer a další v. Corporación Uniland, S.A.

(Věc C-364/12)

(2012/C 303/30)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Barcelona

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: Miguel Fradera Torredemer, María Teresa Torredemer Marcet, Enrique Fradera Ohlsen a Alicia Fradera Torredemer

Odpůrkyně: Corporación Uniland, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je taková právní úprava, jako je právní úprava obsažena v nařízení, kterým se stanoví sazebník odměn procuradores de los tribunales (právní zástupci u soudů) — tedy Real Decreto (královské nařízení) 1373/2003 ze dne 7. listopadu 2003 — která upravuje jejich odměnu sazebníkem nebo minimálním tarifem, který může být zvýšen nebo snížen pouze o 12 % v souladu s článkem 101 SFEU (dříve článek 81 Smlouvy o ES, ve spojení s článkem 10) a článkem 4 odst. 3 SEU, pokud orgány členského státu, včetně soudů, nemají skutečnou možnost odchýlit se od minimálních sazeb stanovených jako zákonný tarif v případě, že nastanou mimořádné okolnosti?
- 2) Je možné pro účely použití uvedeného sazebníku a neuplatnění minimálních sazeb, které stanoví, považovat za mimořádné okolnosti, že existuje značný nepoměr mezi skutečně odvedenou prací a vyšší dlužné odměny, která vyplývá z použití tarifu nebo sazebníku?
- 3) Je nařízení, kterým se stanoví sazebník odměn procuradores de los tribunales, tedy Real Decreto 1373/2003 ze dne 7. listopadu 2003, slučitelný s článkem 56 SFEU (bývalý článek 49)?
- 4) Splňuje tato právní úprava požadavky nezbytnosti a přiměřenosti, na které odkazuje čl. 15 odst. 3 směrnice 2006/123/ES (¹)?
- 5) Zahrnuje článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech, který zaručuje právo na spravedlivý proces, právo na účinnou obranu proti určení výše odměny procurador, která je nepřiměřeně vysoká a neodpovídá skutečně odvedené práci?

6) Jsou v případě kladné odpovědi v souladu s článkem 6 Evropské úmluvy o lidských právech ta ustanovení španělského Ley de Enjuiciamiento Civil (občanský soudní řád), která brání účastníkovi, jemuž je uložena náhrada nákladů řízení, napadnout výši odměny procurador, protože ji považuje za nepřiměřeně vysokou a neodpovídající skutečně odvedené práci?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.
Úř. věst. L 376, s. 36

— pravomoci a funkce unijních orgánů podle zásad stanovených v článku 13 SEU;

— zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU;

— obecné zásady unijního práva, včetně obecné zásady účinné právní ochrany a práva na účinné prostředky nápravy před soudem podle článku 47 Listiny základních práv, a s ohledem na zásadu právní jistoty;

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court (Irsko) dne 3. srpna 2012 — Thomas Pringle v. Irská vláda, Irsko a Attorney General

(Věc C-370/12)

(2012/C 303/31)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: Thomas Pringle

Žalovaní: Irská vláda, Irsko a Attorney General

Předběžné otázky

1) Je rozhodnutí Evropské rady 2011/199/EU ze dne 25. března 2011 (¹) platné:

— s ohledem na skutečnost, že byl použit zjednodušený postup pro přijímání změn podle čl. 48 odst. 6 SEU, a předpokládá navrhovaná změna článku 136 SFEU rozšíření pravomocí svěřených Unii ve Smlouvách?

— s ohledem na obsah navrhované změny a vede k porušení Smluv nebo obecných zásad unijního práva?

2) Je členský stát Evropské unie, jehož měnou je euro, s ohledem na

— články 2 a 3 SEU a ustanovení hlavy VIII třetí části SFEU, a především články 119, 120, 121, 122, 123, 125, 126 a 127 SFEU;

— výlučnou pravomoc Unie v oblasti měnové politiky, jak je stanovena v čl. 3 odst. 1 písm. c) SFEU, a v oblasti uzavírání mezinárodních smluv spadajících do působnosti čl. 3 odst. 2 SFEU;

— pravomoc Unie při koordinaci hospodářské politiky v souladu s čl. 2 odst. 3 SFEU a hlavou VIII třetí části SFEU;

oprávněn uzavřít a ratifikovat takovou mezinárodní smlouvu, jako je Smlouva o ESM?

3) Pokud bude rozhodnuto, že rozhodnutí Evropské rady je platné, závisí oprávnění členského státu uzavřít a ratifikovat takovou mezinárodní smlouvu, jako je Smlouva o ESM, na vstupu v platnost uvedeného rozhodnutí?

(¹) Rozhodnutí Evropské rady ze dne 25. března 2011, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro (Úř. věst. L 91, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Niederlande) dne 3. srpna 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, další účastníci řízení: M a S

(Věc C-372/12)

(2012/C 303/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Další účastníci řízení: M a S

Předběžné otázky

1) Je čl. 12 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů třeba vykládat v tom smyslu, že existuje právo na opis písemností, ve kterých byly zpracovány osobní údaje, nebo postačí předání úplného a srozumitelného formulovaného přehledu osobních údajů, které jsou předmětem zpracování v dotčených písemnostech?